

Java 9 update

Spis treści

Java 9 update	1
JShell	2
Konsola	2
Intellij	6
Kolekcje	7
List.of()	7
Set.of()	8
Map.of() oraz Map.ofEntries()	9
Interfejsy	
try-with-resources.	
Optional	
or()	
stream().	
ifPresentOrElse().	
Streamy	
ordered i unordered	
takeWhile().	
ordered	
unordered	
dropWhile()	
*	
ordered	
unordered	
iterate()	
ofNullable()	
Klasy Anonimowe	
Java Modules	16
Pozostałe	16

Java 9 update

Java 9 została wydana we wrześniu 2017 i jest wersją **non-LTS**. Poniżej omówimy niektóre funkcjonalności udostępnione w tym wydaniu. Przy aktualizacji wersji Javy często poprawianych jest o wiele więcej funkcjonalności i dodawanych o wiele więcej klas lub metod niż te, które wymieniamy tutaj. W obrębie tych materiałów poruszamy tylko te kwestie, które są adekwatne do naszego poziomu zaawansowania jako Java developerów.

Niektóre z poruszanych zagadnień będą dla Ciebie tylko przypomnieniem, bo

poruszaliśmy je już wcześniej. Z jednej strony chcę Ci przez to pokazać, ile już umiesz, a z drugiej strony zaznaczyć, które funkcjonalności były dodawane do języka na przestrzeni kolejnych wydań Javy.

JShell

Java 9 wprowadziła nowe narzędzie zwane JShell, którego pełna nazwa brzmi Java Shell. Inna nazwa, jaką możemy spotkać to REPL (Read Evaluate Print Loop). Narzędzie to pozwala na uruchomienie fragmentu kodu w konsoli bez konieczności tworzenia klasy, definiowania metody main() oraz kompilacji. Narzędzie to służy do szybkiego przetestowania jak zachowa się dany fragment kodu, a nie do napisania całej aplikacji webowej . Przejdźmy natomiast do tego, jak można z tego narzędzia skorzystać.

Konsola

Zanim przejdziesz dalej, upewnij się, że masz ustawioną zmienną środowiskową path i wskazuje ona na katalog bin w miejscu instalacji Twojej Javy. Bez tego ustawienia, poniższe komendy nie zadziałają.

Uruchom terminal/konsolę i wpisz polecenie jshell.

Obraz 1. JShell

W tym momencie uruchomione zostanie narzędzie JShell, które pozwala nam wpisywać kod Javovy. Wpisz zatem:

```
System.out.println("Hello Zajavka")
```

i zobaczmy, co zostanie wydrukowane na ekranie:


```
Microsoft Windows [Version 10.0.19044.1586]
(c) Microsoft Corporation. Wszelkie prawa zastrzeżone.

C:\Users\karol>jshell
| Welcome to JShell -- Version 17.0.2
| For an introduction type: /help intro

jshell> System.out.println("Hello zajavka!")

Hello zajavka!

jshell>
```

Obraz 2. JShell

Zwróć uwagę, że nie dopisaliśmy na końcu linijki średnika. Teraz wpisz w konsoli:

```
Integer variable = 1234
```

i wciśnij enter:

```
Microsoft Windows [Version 10.0.19044.1586]
(c) Microsoft Corporation. Wszelkie prawa zastrzeżone.

C:\Users\karol>jshell
| Welcome to JShell -- Version 17.0.2
| For an introduction type: /help intro

jshell> System.out.println("Hello zajavka!")

Hello zajavka!

jshell> Integer variable = 1234

variable ==> 1234

jshell> __
```

Obraz 3. JShell

Możesz teraz spróbować wydrukować wartość zdefiniowanej zmiennej, wykorzystując polecenie:

```
System.out.println(variable)
```

Zauważ, że nadal nie podajemy średnika.

```
jshell> Integer variable = 1234
variable ==> 1234
jshell> System.out.println(variable) ←←
1234
jshell> ■
```

Obraz 4. JShell

Zdefiniuj teraz zmienną:

```
Integer variable = 3
```

i w następnej kolejności wpisz:

```
variable + variable2
```

zobacz, co zostanie wydrukowane na ekranie:

```
jshell> Integer variable = 1234
variable ==> 1234

jshell> System.out.println(variable)
1234

jshell> Integer variable2 = 3
variable2 ==> 3

jshell> variable + variable2

$5 ==> 1237

jshell> ____
```

Obraz 5. JShell

Możemy również w ten sposób definiować klasy i metody. Wpisz zatem treść metody:

```
void print(Integer val) {
    System.out.println("Printing: " + val);
}
```

i spróbuj wywołać tę metodę przy pomocy polecenia:

```
print(variable)
```


Na ekranie zostanie wydrukowane:

```
jshell> Integer variable2 = 3
variable2 ==> 3

jshell> variable + variable2

$5 ==> 1237

jshell> void print(Integer val) {
    ...> System.out.println("Printing: " + val);
    ...> }
    created method print(Integer)

jshell> print(variable2)

Printing: 3

jshell>
```

Obraz 6. JShell

Korzystając z JShell, możemy również zobaczyć jakie importy zostały dodane domyślne, gdy tylko uruchomiliśmy sesję JShell. JShell pozwala również na dodanie swoich własnych importów:

```
jshell> /import 
import java.io.*
import java.math.*
import java.net.*
import java.nio.file.*
import java.util.*
import java.util.concurrent.*
import java.util.function.*
import java.util.prefs.*
import java.util.regex.*
import java.util.stream.*
```

Obraz 7. JShell

Możemy również zobaczyć jakie zmienne zostały zadeklarowane od momentu, gdy rozpoczęliśmy sesję JShell:

```
jshell> /vars ----
| Integer variable = 1234
| Integer variable2 = 3
| int $5 = 1237
jshell>
```

Obraz 8. JShell

Kolejną komendą, jaką możemy wykonać, jest komenda sprawdzająca, jakie mamy zdefiniowane

metody:

Obraz 9. JShell

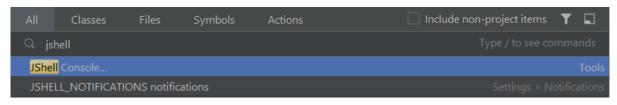
JShell pozwala również na wypisanie całego napisanego przez nas kodu od momentu uruchomienia sesji JShell:

Obraz 10. JShell

Powyższe przykłady zostały przedstawione przy wykorzystaniu konsoli. JShell może być również używany z poziomu Intellij.

Intellij

Jeżeli chcemy uruchomić JShell z poziomu Intellij, wystarczy wcisnąć dwa razy Shift i wpisać jshell:

Obraz 11. JShell w Intellij

Jeżeli wybierzemy teraz pierwszą pozycję, uruchomimy konsolę JShell w Intellij. Możemy teraz w tej konsoli pisać analogicznie, tak jak było to pokazane wcześniej. Różnica polega jednak na tym, że tym razem Intellij będzie nam pomagał i podpowiadał:

Obraz 12. JShell w Intellij

Za pomocą ikony play możemy teraz uruchomić napisany fragment kodu.

Kolekcje

List.of()

Wraz z Javą 9 zostały wprowadzone nowe metody pozwalające na inicjowanie kolekcji immutable w prosty i krótki sposób:

```
public class Example {

   public static void main(String[] args) {
      List<String> listEmpty = List.of(); ①
      List<String> list1 = List.of("String1", "String2", "String3"); ②
      System.out.println(list1); ③
      list1.add("string4"); ④
      System.out.println(list1);
   }
}
```

- 1 Ten zapis pozwala nam stworzyć pustą listę niemutowalną.
- ② Wykorzystując ten zapis, możemy stworzyć listę niemutowalną, która będzie zawierała zdefiniowane elementy.
- 3 Lista poprawnie wydrukuje się na ekranie.
- 4 Zostanie wyrzucony wyjątek UnsupportedOperationException, gdyż stworzona lista jest **immutable** (*niemutowalna*). Oznacza to, że nie możemy zmienić jej zawartości.

Zwróć uwagę, że stworzona lista to nie jest ani ArrayList, ani LinkedList. To jest jakaś implementacja listy, która nie pozwala zmieniać jej zawartości.

Przed Java 9 mieliśmy dostępne metody takie jak Collections.empty() oraz Collections.singletonList(). Pierwsza z nich tworzyła pustą listę, a druga listę z jednym elementem. Cechą wspólną tych metod było to, że tworzyły one listy **immutable**. Spójrz na kod poniżej:

```
public class Example {

   public static void main(String[] args) {
      List<String> emptyList = Collections.<String>emptyList(); ①
      List<String> singletonList = Collections.singletonList("element"); ②
      try {
       emptyList.add("someElement");
    }
}
```

- 1 Ta linijka tworzy pustą listę, do której nie możemy dodawać żadnych elementów.
- 2 Ta linijka tworzy listę z jednym elementem, do której nie możemy dodawać żadnych elementów.
- ③ Na ekranie zostanie wydrukowane: Could not add element to emptyList. Exception: class java.lang.UnsupportedOperationException.
- 4 Na ekranie zostanie wydrukowane: Could not add element to singletonList. Exception: class java.lang.UnsupportedOperationException.

Powyższy przykład pokazuje, że zostały stworzone listy **immutable**, czyli takie, których stanu nie możemy zmienić. W Javie 9 zostały wprowadzone metody, które tworzą niemutowalne listy analogicznie do powyższego przykładu, jednak robią to, stosując krótszy zapis.

Co zrobić, żeby taka lista była mutowalna?

Można to zrobić w ten sposób:

```
List<String> list = new ArrayList<>(List.of("String1", "String2", "String3"));
```

W ten sposób tworzymy ArrayList, (której stan możemy już zmieniać) na podstawie danych z listy immutable.

Set.of()

Analogicznie do przedstawionych metod na interfejsie List, podobne metody zostały dodane do interfejsu Set:

```
public class Example {

   public static void main(String[] args) {
       Set<String> setEmpty = Set.of();
       Set<String> set1 = Set.of("String1", "String2", "String3");
       System.out.println(set1);
       set1.add("string4");
       System.out.println(set1);
   }
}
```

Zachowanie będzie analogiczne jak w poprzednim przykładzie. Utworzona w ten sposób zostanie implementacja Set, która jest **immutable**, zatem dodanie elementu do takiego Set spowoduje wyrzucenie wyjątku UnsupportedOperationException.

Map.of() oraz Map.ofEntries()

Java 9 wprowadziła nowe metody do interfejsu Map. Analogicznie do poprzednich przykładów, wprowadzone metody tworzą mapę, która jest **immutable**:

```
public class Example {

   public static void main(String[] args) {
        Map<Object, Object> emptyMap = Map.of(); ①
        Map<Integer, String> immutableMap = Map.of(1, "abc", 2, "def", 3, "ghi"); ②
        System.out.println(immutableMap); ③
        immutableMap.put(4, "jkl"); ④
        System.out.println(immutableMap);
   }
}
```

- 1 Ten zapis pozwala nam stworzyć pustą mapę **immutable**.
- ② Wykorzystując ten zapis, możemy stworzyć mapę niemutowalną, która będzie zawierała zdefiniowane elementy.
- 3 Mapa poprawnie wydrukuje się na ekranie.
- 4 Zostanie wyrzucony wyjątek UnsupportedOperationException, gdyż stworzona lista mapa **immutable** (*niemutowalna*). Oznacza to, że nie możemy zmienić jej zawartości.

Należy tutaj zwrócić uwagę na pewną kwestię. W przypadku metod List.of() oraz Set.of() mogliśmy stworzyć List albo Set z dowolną ilością elementów. W przypadku metody Map.of() liczba wpisów (entry - par klucz:wartość) jest ograniczona do 10. Jeżeli chcemy stworzyć Map, korzystając z analogicznego podejścia, ale zdefiniować więcej niż 10 elementów, do tego posłuży nam metoda Map.ofEntries():

W tym przypadku musimy również wykorzystać metodę Map.entry(), która pozwoli nam stworzyć parę klucz:wartość. Ponownie stworzona mapa jest immutable, czyli próba dodania kolejnego elementu skończy się wyrzuceniem wyjątku UnsupportedOperationException.

Interfejsy

Java 9 pozwoliła na definiowanie metod prywatnych w interfejsach. Jest to dodatkowa funkcjonalność w stosunku do **default** i **static** metod w interfejsach wprowadzonych w Java 8. Przykład:

try-with-resources

Java 9 wprowadziła nowy zapis konstrukcji try-with-resources, przykład:

```
public class Example {
    void beforeJava9() throws IOException {
        try (BufferedReader reader = new BufferedReader(new FileReader("inpuy.txt"))) {
            System.out.println(reader.readLine());
        }
    }
    void afterJava9() throws IOException {
        BufferedReader reader = new BufferedReader(new FileReader("inpuy.txt"));
        try (reader) {
            System.out.println(reader.readLine());
        }
    }
}
```

Zapis w metodzie afterJava9() ma za zadanie uprościć pisany kod. W wersji Javy poniżej 9 przedstawiony zapis spowoduje błąd kompilacji.

Optional

Java 9 wprowadziła nowe metody w klasie Optional.

or()

Metoda or() może zostać wykorzystana w sytuacji, gdy w przypadku pustego Optional będziemy chceli zapewnić jakąś wartość domyślną. Przykład:


```
private static Optional<String> provideFallback() {
    System.out.println("Providing fallback");
    return Optional.of("fallback");
}
```

① Zwróć uwagę, że jeżeli przekażemy tutaj null, to na ekranie zostanie wydrukowane *Providing fallback*. Oznacza to, że została wykonana metoda provideFallback(), która ma dać nam inny Optional, gdy ten w punkcie 1 okaże się pusty. Jeżeli natomiast w tej samej linijce zamiast null wstawimy np. "1", na ekranie nie zostanie wydrukowane *Providing fallback*. Oznacza to, że metoda or() jest uruchamiana tylko wtedy, gdy oryginalny Optional jest pusty i chcemy zapewnić jakąś wartość domyślną.

stream()

W Java 9 do klasy Optional została dodana metoda stream(). Pozwala ona na to, żebyśmy z klasy Optional przeszli na operowanie na zdefiniowanej wartości jak na Streamie. Przykład:

- 1 Na ekranie zostanie wydrukowane 0.
- 2 Na ekranie zostanie wydrukowane 1.

Na stworzonym Stream możemy operować tak samo, jak operowaliśmy na Streamach w przypadku kolekcji.

ifPresentOrElse()

Wraz z wprowadzeniem klasy Optional została wprowadzona metoda ifPresent(), która pozwalała na zdefiniowanie akcji, która miała zostać wykonana, jeżeli Optional zawierał jakąś wartość. Brakowało natomiast metody, która pozwoliłaby wykonać jakąś akcję, jeżeli Optional byłby pusty. Do tego służy metoda ifPresentOrElse(). Przyjmuje ona dwa interfejsy: Consumer i Runnable. Nie znamy jeszcze interfejsu Runnable. Na ten moment wystarczy nam jedynie, że jest on funkcyjny, posiada jedną metodę, która nie przyjmuje parametrów i zwraca void, oraz że możemy go zaimplementować przy wykorzystaniu lambdy. Przykład:

```
public class OptionalExample {
   public static void main(String[] args) {
```

- ① W tym przypadku zostanie wywołana metoda onEmpty().
- ② W tym przypadku zostanie wywołana metoda onPresent().

Streamy

ordered i unordered

Wraz z Java 9 zostały dodane nowe metody do interfejsu Stream. Zanim jednak do tego przejdziemy, omówmy co oznaczają stwierdzenia **ordered** i **unordered** Stream. Wcześniej nie zostało zaznaczone jawnie, kiedy Stream jest **ordered** i kiedy jest **unordered**, chociaż w pewnym sensie było to naturalne, że Streamy przetwarzały elementy w jakiejś kolejności. Jeżeli zależało nam na wymuszeniu takiej kolejności, to mogliśmy wywołać operację **sorted()**. Naturalne też było, że jeżeli Stream był tworzony na podstawie List, to zachowywał kolejność jej elementów. Jednocześnie, jeżeli Stream był tworzony na podstawie HashSet, to kolejność elementów była nieprzewidywalna, ale mogliśmy ją narzucić, wykorzystując operację ordered(). Na tym właśnie polega różnica między **ordered** Stream i **unordered** Stream. Cytując dokumentację:

Streams may or may not have a defined encounter order. Whether or not a stream has an encounter order depends on the source and the intermediate operations. Certain stream sources (such as List or arrays) are intrinsically ordered, whereas others (such as HashSet) are not. Some intermediate operations, such as sorted(), may impose an encounter order on an otherwise unordered stream, and others may render an ordered stream unordered, such as BaseStream.unordered(). Further, some terminal operations may ignore encounter order, such as forEach().

If a stream is ordered, most operations are constrained to operate on the elements in their encounter order; if the source of a stream is a List containing [1, 2, 3], then the result of executing map($x \rightarrow x*2$) must be [2, 4, 6]. However, if the source has no defined encounter order, then any permutation of the values [2, 4, 6] would be a valid result.

For sequential streams, the presence or absence of an encounter order does not affect performance, only determinism. If a stream is ordered, repeated execution of identical stream pipelines on an identical source will produce an identical result; if it is not ordered, repeated execution might produce different results.

za Javka

Cytat potwierdza to, co napisałem wcześniej. Jeżeli tworzymy Stream na podstawie listy - zachowamy kolejność wystąpień elementów - **ordered**. Jeżeli natomiast utworzymy Stream na podstawie HashSet - kolejność elementów może być zmienna - **unordered**.

Należy też zaznaczyć, że cały czas rozmawiamy tutaj o **sequential** Streamach. Oznacza to, że dane/wartości/obiekty są przetwarzane przez **Stream** w sekwencji, inaczej mówiąc, oznacza to, że dane/wartości/obiekty są przetwarzane pojedynczo, element po elemencie. Możliwe jest przetwarzanie danych równolegle, zwyczajnie o tym jeszcze nie rozmawialiśmy i nie umiemy tego zrobić ③.

takeWhile()

ordered

Operacja pośrednia takeWhile() jest bardzo podobna do operacji filter(), ale jednak lekko się od niej różni. Obie operacje przyjmują Predicate jako swój argument wywołania. Operacja filter() zwraca Stream tylko z tymi elementami, które spełniły przekazany predykat. Operacja takeWhile() zwraca elementy z oryginalnego Streama, dopóki (while) spełniają one predykat. Oznacza to, że jeżeli jeden element w trakcie przetwarzania przestanie spełniać ten predykat, to reszta Streama jest odrzucana. Przykład:

```
List<Integer> list = List.of(1, 3, 5, 7, 8, 10, 12, 13, 15);
List<Integer> result = list.stream()
   .takeWhile(element -> element % 2 != 0)
   .collect(Collectors.toList());
System.out.println(result);
```

Na ekranie zostanie wydrukowane: [1, 3, 5, 7]. Czyli operacja takeWhile() zwraca elementy ze Streama, dopóki spełniony jest podany predykat. Pierwszy element, który tego predykatu nie spełnia, powoduje odrzucenie pozostałych wartości - dlatego na ekranie nie drukuje się 13 i 15, które przecież są nieparzyste. Pokazane zachowanie jest powtarzalne w przypadku Streamów, które są **ordered**.

unordered

Gdy wykorzystamy Stream unordered, będzie to wyglądało w ten sposób:

```
Set<Integer> set = Set.of(1, 3, 5, 7, 8, 10, 12, 13, 15);
List<Integer> result = set.stream()
    .takeWhile(element -> element % 2 != 0)
    .collect(Collectors.toList());
System.out.println(result); ①
```

① Jeżeli zaczniemy teraz wielokrotnie uruchamiać ten program, to za każdym razem na ekranie może zostać drukowana inna wartość, np.: [], albo [3, 5, 7], albo [7]. Wynika to z tego, że rozpoczęty Stream jest unordered. Inaczej mówiąc, operacja taka jest niedeterministyczna, wynika to z tego, że operacja takeWhile() jest wykonywana na tym samym zbiorze elementów, ale za każdym razem ten zbiór może mieć inną kolejność.

dropWhile()

ordered

Można powiedzieć, że operacja dropWhile() jest przeciwieństwem takeWhile(). Zamiast zostawiać elementy, które spełniają predykat, takie elementy będą odrzucane - do pierwszego elementu, który takiego predykatu nie spełnia. Przykład:

```
List<Integer> list = List.of(1, 3, 5, 7, 8, 10, 12, 13, 15);
List<Integer> result = list.stream()
    .dropWhile(element -> element % 2 != 0)
    .collect(Collectors.toList());
System.out.println(result);
```

Na ekranie zostanie wydrukowane: [8, 10, 12, 13, 15]. Czyli odrzucone zostały wartości, które spełniają podany predykat, do pierwszej, która tego predykatu nie spełnia. Od tego momentu nie odrzucamy żadnych wartości, nawet jeżeli spełniłyby one predykat.

unordered

Gdy napiszemy ten sam przykład, ale przy wykorzystaniu **unordered** Stream - wynik działania będzie nieprzewidywalny:

```
Set<Integer> set = Set.of(1, 3, 5, 7, 8, 10, 12, 13, 15);
List<Integer> result = set.stream()
    .dropWhile(element -> element % 2 != 0)
    .collect(Collectors.toList());
System.out.println(result);
```

Na ekranie może zostać wydrukowane: [12, 10, 8, 7, 5, 3, 1], albo [12, 13, 15, 1, 3, 5, 7, 8, 10], albo [12, 10, 8, 7, 5, 3]. Jeżeli chcemy, żeby powyższy przykład był przewidywalny, należy dodać operację sorted().

```
Set<Integer> set = Set.of(1, 3, 5, 7, 8, 10, 12, 13, 15);
List<Integer> result = set.stream()
    .sorted() ①
    .dropWhile(element -> element % 2 != 0)
    .collect(Collectors.toList());
System.out.println(result);
```

① Dzięki temu zapisowi, na ekranie będzie drukowane: [8, 10, 12, 13, 15] i będzie to drukowane w sposób powtarzalny.

iterate()

W Java 9 została wprowadzona nowa odsłona operacji iterate(). Poniżej przykład:

```
System.out.println("#1");
IntStream.iterate(2, previous -> previous * previous) ①
    .limit(4)
    .forEach(System.out::println);
System.out.println("#2");
```



```
IntStream.iterate(2, previous -> previous <= 256, previous -> previous * previous) ②
    .forEach(System.out::println);
```

- ① Tę operację poznaliśmy już wcześniej. Należało tutaj skorzystać z limit(). Inaczej otrzymalibyśmy infinite Stream.
- ② Nowa wersja operacji iterate() pozwala na dodanie Predicate, określający warunek, który pozwala nam na zakończenie generowania wartości w Stream. Jeżeli dobrze napiszemy ten warunek, to nie otrzymamy infinite Stream.

Powyższe dwa przykłady dadzą ten sam efekt na ekranie.

ofNullable()

W Java 9 została dodana nowa operacja rozpoczynająca Stream.ofNullable(). Działa ona analogicznie do Optional.ofNullable(). Możemy w ten sposób stworzyć Stream z jednym elementem albo pusty Stream:

```
System.out.println(Stream.ofNullable(null).count()); ①
System.out.println(Stream.ofNullable("element").count()); ②
```

- 1 Na ekranie zostanie wydrukowane: 0.
- 2 Na ekranie zostanie wydrukowane: 1.

Klasy Anonimowe

Java 9 wprowadziła również uproszczenie zapisu klas anonimowych. Przykład dla Java 8:

```
public class Example {
    public static void main(String[] args) {
        SomeAbstractClass<String> someAbstractClass = new SomeAbstractClass<String>() {
            @Override
            void call(String t1, String t2) {
                 System.out.println("Running");
            }
        };
    }
}
```

I teraz ten sam przykład przy zastosowaniu uproszczenia w Java 9:

```
public class Example {

   public static void main(String[] args) {
        SomeAbstractClass<String> someAbstractClass = new SomeAbstractClass<>)() {
        @Override
        void call(String t1, String t2) {
            System.out.println("Running");
        }
    };
}
```

}

Różnicą jest to, że zniknął String w tzw. **Diamond operator**, czyli w nawiasach trójkątnych. Taki zapis jest możliwy dopiero od Java 9.

Jednocześnie zwróć uwagę, że jest to sytuacja analogiczna do tego, co było udoskonalone przy przejściu z Javy 6 na Javę 7. Java 6 wymagałaby od nas takiego zapisu:

```
List<String> list1 = new ArrayList<String>();
```

Java 7 wprowadziła tzw. **Diamond operator** i wraz z Javą 7 ten sam kod można zapisać w ten sposób:

```
List<String> list1 = new ArrayList<>();
```

Znaczek <> nazywany jest **Diamond operator**.

Sytuacja analogiczna ma miejsce w Java 9 przy korzystaniu z klas anonimowych.

Java Modules

Dużą zmianą, która została wprowadzona w Java 9, są **Java Modules**. Java 9 wprowadziła nowy poziom abstrakcji, który można rozumieć jak poziom ponad paczkami, czyli kolejna warstwa abstrakcji grupująca paczki. Moduł możemy rozumieć jak grupę blisko związanych ze sobą paczek albo inaczej jako paczkę paczek. Modularność ma poprawić reużywalność kodu. Stosując moduły, możemy zdefiniować tylko jeden moduł dla jednego pliku .jar. Oczywiście funkcjonalność ta została wprowadzona w taki sposób, żeby przejście z Javy 8 na Javę 9 odbyło się bez większych problemów. To tylko teoria i w praktyce mogą pojawić się problemy. Nie chcę wchodzić dalej w szczegóły implementacyjne systemu modułów, bo wydaje mi się to zbyt skomplikowane i zbyt złożone na ten moment. Zakładam, że jak będzie Ci to potrzebne w praktyce to i tak będziesz się edukować ponownie na ten temat, dlatego nie schodzimy głębiej w tematykę modułów s.

Pozostałe

Wymienione funkcjonalności nie są wszystkimi, jakie zostały wprowadzone w Javie 9. Przy aktualizacji wersji Javy często poprawianych jest o wiele więcej funkcjonalności i dodawanych o wiele więcej klas lub metod niż te, które wymieniamy tutaj. Z kolejnymi wersjami wprowadzane są również rozmaite poprawki lub usprawnienia w samym działaniu JVM albo przykładowo Garbage Collectora (w tym przypadku mogą to być, chociażby różne algorytmy, o których działanie oparty jest GC). Zmianom mogą ulegać również kwestie dotyczące zarządzania pamięcią. Oprócz tego kolejne wersje Javy mogą również wprowadzać dodatkowe narzędzia, które programista może wykorzystywać w swojej pracy. W obrębie tych materiałów poruszamy tylko te kwestie, które są adekwatne do naszego poziomu zaawansowania jako Java developerów. Nie poruszamy też zagadnień, co do których twórcy Zajavki uznali, że z naszego punktu widzenia zmiany te nie są aż tak istotne i lepiej poświęcić ten sam czas na skupienie się na dalszych zagadnieniach.

Jeżeli natomiast interesuje Cię, jakie jeszcze zmiany są wprowadzane z każdą wersją - wystarczy, że wpiszesz w Google np. "Java 9 features" i znajdziesz dużo artykułów opisujących wprowadzone zmiany.

za^{*}Javka

Możesz również zerknąć na tę stronę JDK 9. Zaznaczam jednak, że wiele funkcjonalności będzie niezrozumiałych. \odot